06/07/2026

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Ο Άγιος Αθανάσιος αποτελεί έως σήμερα πρότυπο χαρισματικού ανθρώπου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Την Κυριακή 5 Ιουλίου 2026, ημέρα κατά την οποία η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του Οσίου και Θεοφόρου Πατρός ημών Αθανασίου του Αθωνίτου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Αθανασίου του Αθωνίτου Πετρίλου, όπου πλήθος πιστών προσήλθε για να τιμήσει τον μεγάλο θεμελιωτή του

αγιορείτικου μοναχισμού.

Κατά την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στη μεγάλη μορφή του Αγίου Αθανασίου του Αθωνίτου, συνδέοντας τη ζωή και το έργο του με το αποστολικό ανάγνωσμα της ημέρας, το οποίο αναφέρεται στα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος. Τόνισε ότι ο Άγιος αποτελεί διαχρονικό πρότυπο ανθρώπου που καλλιέργησε τις αρετές, νίκησε τον εγωισμό του και έγινε φορέας της χάριτος του Θεού.

Ο Ποιμενάρχης κ. Τιμόθεος παρουσίασε συνοπτικά τον βίο του Αγίου, σημειώνοντας ότι καταγόταν από την Τραπεζούντα και απέκτησε σπουδαία μόρφωση στην Κωνσταντινούπολη, όπου συνδέθηκε με τον αυτοκράτορα Νικηφόρο Φωκά. Παρά τις σημαντικές προοπτικές που ανοιγόταν μπροστά του, επέλεξε την οδό της ασκήσεως και της ολοκληρωτικής αφιερώσεως στον Θεό. Αρχικά ασκήτευσε κοντά στην Κωνσταντινούπολη, επισκέφθηκε τους Αγίους Τόπους, όμως η δίψα του για μεγαλύτερη πνευματική αναχώρηση τον οδήγησε στο τότε σχεδόν άγνωστο Άγιον Όρος.

Εκεί εντάχθηκε στην ήδη υπάρχουσα μοναστική αδελφότητα ως υποτακτικός και, αναζητώντας ακόμη μεγαλύτερη ησυχία, προχώρησε βαθύτερα στην αθωνική έρημο.

Στην περιοχή όπου σήμερα βρίσκεται η ιστορική Ιερά Μονή Μεγίστης Λαύρας θεμελίωσε το πρώτο μεγάλο οργανωμένο κοινόβιο του Αγίου Όρους, προσελκύοντας πλήθος μοναχών που επιθυμούσαν να αφιερώσουν τη ζωή τους στην ένωση με τον Θεό. Έτσι αναδείχθηκε θεμελιωτής του οργανωμένου αγιορείτικου μοναχισμού και φωτεινό παράδειγμα ασκητικής ζωής.

Αναφερόμενος στο αποστολικό ανάγνωσμα, ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι ο

Απόστολος Παύλος παρουσιάζει τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος ως καρπό της πνευματικής ζωής και του αγώνα του ανθρώπου. Επισήμανε ότι ο μεγαλύτερος εχθρός του ανθρώπου είναι ο ίδιος του ο εαυτός, η εγωπάθεια και τα πάθη που τον απομακρύνουν από τον Θεό, από τον συνάνθρωπό του και από την αληθινή σχέση με τον ίδιο του τον εαυτό.

Αντίθετα, όταν ο άνθρωπος αγωνίζεται πνευματικά, αποκτά τα χαρίσματα που απαριθμεί ο Απόστολος Παύλος, όπως τη χαρά, την ειρήνη, τη μακροθυμία, τη χρηστότητα και την εγκράτεια. Αυτά τα χαρίσματα, τόνισε ο Σεβασμιώτατος, είχαν γίνει βίωμα στη ζωή του Αγίου Αθανασίου. Με επίμονους πνευματικούς αγώνες απομάκρυνε το «εγώ» του και άφησε τη χάρη του Θεού να κυριαρχήσει στην ύπαρξή του, ώστε να καταστεί ένας άνθρωπος ένθεος και φωτεινός, ο οποίος δεν κρατούσε το φως για τον εαυτό του, αλλά το μετέδιδε σε όλους όσοι τον πλησίαζαν.

Στη συνέχεια επεσήμανε ότι ολόκληρη η ζωή του Αγίου υπήρξε μια συνεχής προσφορά προς τον συνάνθρωπο. Η αγάπη του προς τον Χριστό εκφραζόταν έμπρακτα μέσα από την ανιδιοτελή διακονία των αδελφών του. Γύρω του συγκεντρώνονταν πλήθος ανθρώπων, γιατί έβλεπαν στο πρόσωπό του έναν αληθινό πατέρα που στήριζε, ενίσχυε και καθοδηγούσε όλους όσοι αναζητούσαν τον δρόμο του Θεού. Δεν κρατούσε τίποτε για τον εαυτό του, αλλά πρόσφερε τον χρόνο, τις δυνάμεις και ολόκληρη την ύπαρξή του, ακολουθώντας το παράδειγμα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο Οποίος προσέφερε τον εαυτό Του για τη σωτηρία του κόσμου.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε και στο μαρτυρικό τέλος του Αγίου. Κατά την ανέγερση

του Καθολικού της Μεγίστης Λαύρας, ο Άγιος ανέβηκε μαζί με άλλους μοναχούς στη στέγη, προκειμένου να βοηθήσει στις εργασίες. Τότε κατέρρευσε τμήμα της κατασκευής, με αποτέλεσμα να καταπλακωθούν και να παραδώσουν την ψυχή τους στον Θεό.

Παρότι η Εκκλησία τον κατατάσσει στους οσίους, το τέλος της επίγειας ζωής του υπήρξε μαρτυρικό.

Ο Σεβασμιώτατος τόνισε ακόμη ότι ο Άγιος Αθανάσιος υπήρξε θαυματουργός τόσο κατά τη διάρκεια της επίγειας ζωής του όσο και μετά την κοίμησή του. Μάλιστα, σύμφωνα με την εκκλησιαστική παράδοση, ακόμη και το ύφασμα με το οποίο είχε περιτυλιχθεί το σώμα του, ποτισμένο από το αίμα των τραυμάτων του, έγινε αφορμή θαυματουργικών θεραπειών, φανερώνοντας τη χάρη που ανέπαυε στην αγιασμένη ζωή του.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι ο Άγιος Αθανάσιος αγαπήθηκε και δοξάστηκε από την Εκκλησία, γιατί έζησε ολοκληρωτικά για τον Θεό και για τον άνθρωπο. Αποτελεί έως σήμερα πρότυπο χαρισματικού ανθρώπου, τον οποίο καλούνται οι πιστοί να μιμούνται στον πνευματικό τους αγώνα, καλλιεργώντας τις αρετές και τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος.

Τέλος, εξέφρασε τη χαρά του για τη λειτουργική σύναξη στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό, ευχαρίστησε όλους όσοι συμμετείχαν στην εορτή και κάλεσε το εκκλησίασμα να συνεχίσει την πανήγυρη με την τέλεση της αρτοκλασίας και των εγκωμίων προς τιμήν του Αγίου Αθανασίου του Αθωνίτου.

Θ.ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

